

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.2.53>

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ У СФЕРІ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА ЙОГО БЕЗПЕКИ

Світличний О.П.,

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри цивільного та господарського права,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
ORCID: 0000-0003-0485-3804
e-mail: jurist.slp@gmail.com*

Піддубний О.Ю.,

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри цивільного та господарського права,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України,
ORCID: 0000-0003-4867-4613
e-mail: piddubnyi@outlook.com*

Ладиченко В.В.,

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри міжнародного права
та порівняльного правознавства,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України,
ORCID: 0000-0002-7823-7572
e-mail: ndi_land_law@ukr.net*

Світличний О.П., Піддубний О.Ю., Ладиченко В.В. Суб'єкти публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки.

Стаття присвячена аналізу діяльності суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки в Україні, яка включає юридичні доктринальні положення адміністративного права, присвячені вирішенню актуальних питань діяльності публічної адміністрації у дослідженій сфері відносин. Звертається увага, що незважаючи на те, що питання дорожнього руху та його безпеки є об'єктом багатьох наукових досліджень, проте існують практичні проблеми адміністративно-правового регулювання відносин у цій сфері, що значною мірою пов'язано із недостатньо чітко визначеною системою суб'єктів, що потребує нових поглядів на діяльність публічної адміністрації сфери у сфері дорожнього руху та його безпеки. Констатовано, що сучасне адміністративне право регулює широке коло суспільних відносин, нерозривно пов'язане із інститутами публічної влади та публічного управління, в тому числі й у сфері дорожнього руху та його безпеки. За відсутності нормативного визначення терміну «публічна адміністрація» проаналізовано окремі доктринальні положення та нормативно-правові акти. Підкреслено, що публічне адміністрування у сфері безпеки дорожнього руху є складником адміністративної діяльності публічної адміністрації, що охоплює широке коло уповноважених суб'єктів, до яких належать: органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти делегованих повноважень, громадські організації, а також інші суб'єкти під час здійснення ними делегованих законодавством виконавчих функцій, діяльність яких спрямована на задоволення публічного інтересу. На цій підставі проаналізовано низку нормативно-правових актів, які наділяють повноваження окремих суб'єктів публічної адміністрації на виконання завдань держави у сфері дорожнього руху та його безпеки. У висновках визначено систему суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки, а також наголошено, що в сьогоденні умовах діяльність суб'єктів публічної адміністрації є динамічним процесом, вона може зазнавати постійних змін, а тому виникає ціла низка практичних питань, вирішення яких потребує глибоких теоретичних розробок та вироблення науково обґрунтованих рекомендацій щодо створення та формування цілісної системи суб'єктів публічної адміністрації дорожнього руху та його безпеки.

Ключові слова: дорожній рух, публічна адміністрація, запобігання, адміністративна відповідальність, система, удосконалення.

Svitlychnyy O.P., Piddubnyi O.Yu., Ladychenko V.V. Subjects of public administration in the field of road traffic and its safety.

The article is devoted to the analysis of the activities of subjects of public administration in the field of road traffic and its safety in Ukraine, which includes legal doctrinal provisions of administrative law, devoted to solving topical issues of public administration activities in the studied sphere of relations. It is noted that despite the fact that the issue of road traffic and its safety is the object of many scientific studies, there are practical problems of administrative and legal regulation of relations in this sphere, which is largely due to an insufficiently clearly defined system of subjects, which requires new views on the activities of public administration in the field of road traffic and its safety. It is stated that modern administrative law regulates a wide range of social relations, inextricably linked with the institutions of public authority and public management, including in the field of road traffic and its safety. In the absence of a normative definition of the term «public administration», individual doctrinal provisions and regulatory legal acts were analyzed. It was emphasized that public administration in the field of road safety is a component of the administrative activity of public administration, which covers a wide range of authorized entities, which include: executive authorities, local governments, entities of delegated powers, public organizations, as well as other entities in the performance of executive functions delegated by them by law, whose activities are aimed at satisfying the public interest. On this basis, a number of regulatory legal acts were analyzed that empower individual entities of public administration to perform state tasks in the field of road traffic and its safety. The conclusions define the system of public administration entities in the field of road traffic and its safety, and also emphasize that in today's conditions, the activities of public administration entities are a dynamic process, it can undergo constant changes, and therefore a number of practical issues arise, the solution of which requires in-depth theoretical developments and the development of scientifically based recommendations for the creation and formation of a holistic system of public administration entities in road traffic and its safety.

Key words: road traffic, public administration, prevention, administrative responsibility, system, improvement.

Постановка проблеми. Питання дорожнього руху та його безпеки, протидія адміністративним правопорушенням є об'єктом багатьох наукових досліджень, водночас існування практичних проблем адміністративно-правового регулювання відносин у сфері дорожнього руху та його безпеки значною мірою пов'язано із недостатньо чітко визначеною системою уповноважених суб'єктів, що потребує нових поглядів на діяльність публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тематика дорожнього руху та його безпеки, а також інших знакових характеристик перебували у полі зору, зокрема, Т. Коломоєць, В. Доненко, Ш. Гаджиева присвятили увагу створенню спеціального суб'єкта публічного адміністрування зі спеціальним статусом [1];

Л. Шевченко виокремила кваліфікаційні групи суб'єктів публічного адміністрування безпеки дорожнього руху [2];

А. Анохін присвятив публікацію аналізу національної парадигми забезпечення безпеки дорожнього руху [3];

О. Горбач надала правову характеристику діяльності публічної адміністрації у сфері безпеки дорожнього руху [4];

О. Погребняк розглянув концептуальні положення публічного адміністрування у сфері організації безпеки дорожнього руху [5].

Мета дослідження полягає в тому, щоб на основі вивчення праць вчених-правознавців, теорії права та чинного законодавства визначити коло суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки.

Виклад основного матеріалу. Сучасне адміністративне право регулює широке коло суспільних відносин, нерозривно пов'язане із інститутами публічної влади та публічного управління. Норми адміністративного права наділяють правосуб'єктністю широке коло суб'єктів адміністративно-правових відносин, правове становище яких у сфері публічного управління визначається характером і обсягом повноважень. Така діяльність обумовлює наявність значної кількості суб'єктів публічного управління, які наділені різними юридичними властивостями і повноваженнями, таким суб'єктом є так звана публічна адміністрація [6, с. 205].

Сьогодні публічна адміністрація є ключовим суб'єктом адміністративно-правових відносин, без якої складно уявити діяльність органів публічної влади, серед яких ми виділяємо в першу чергу виконавчу владу, яка безпосередньо забезпечує реалізацію та виконання завдань і функцій державного управління у різних сферах суспільного життя шляхом публічного адміністрування.

В юридичній літературі ми знаходимо різні визначення терміну «публічне адміністрування», коло суб'єктів публічного адміністрування, правові механізми, види інструментів публічного адміністрування. Зокрема, французькі вчені-адміністративісти вважають, що публічне адміністрування – це адміністративна діяльність суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюється з метою задоволення публічного інтересу. Вони відмежовують від публічного адміністрування, по-перше, юридичну діяльність, спрямовану на задоволення приватних інтересів, по-друге – законодавчу та судову діяльність держави. Класик німецького адміністративного права О. Майєр також вважав, що публічне адміністрування полягає в діяльності суб'єктів публічної адміністрації, пов'язаній з виконанням виконавчих функцій. При цьому він відмежовував від такої діяльності здійснення виконавчою владою політичних функцій адміністрації [7, с. 17].

За відсутності законодавчого визначення терміну «публічна адміністрація» та не вдаючись до аналізу існуючих в юридичній літературі наукових думок щодо визначення цього терміну, а також різного кола суб'єктів публічної адміністрації, що надають науковці в залежності від предмета дослідження, зазначимо, що в п. 7 ч. 1 ст. 4 КАСУ надано визначення суб'єкта владних повноважень, до якого законодавець відносить органи державної влади (у тому числі без статусу юридичної особи), органи місцевого самоврядування, органи військового управління, їх посадові чи службові особи, інших суб'єктів при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг [8].

Що стосується публічного адміністрування у сфері дорожнього руху та його безпеки, то О. Погребняк вважає, що це організована державою сукупність уповноважених суб'єктів адміністрування, громадських організацій, посадових осіб та окремих громадян, об'єднаних цілями та завданнями щодо забезпечення ефективного управління дорожнім рухом, мінімізації дорожньо-транспортних пригод та їх негативних наслідків, збереження життя та здоров'я учасників дорожнього руху, які здійснюють узгоджену діяльність у межах чинного законодавства України. Головною метою публічного адміністрування у сфері безпеки дорожнього руху, є створення ефективних публічно-управлінських механізмів, що гарантовано забезпечуватимуть захист суспільства від дорожньо-транспортних пригод та їх соціальних наслідків [5, с. 653].

Отже, публічне адміністрування у сфері безпеки дорожнього руху є складником адміністративної діяльності публічної адміністрації, що охоплює широке коло уповноважених суб'єктів, до яких належать: органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти делегованих повноважень, громадські організації, а також інші суб'єкти під час здійснення ними делегованих законодавством виконавчих функцій, діяльність яких спрямована на задоволення публічного інтересу.

Публічний інтерес – це інтерес держави, суспільства, територіальної громади, а також важливі для великої кількості осіб інтереси та потреби [9].

З метою забезпечення публічного інтересу у сфері дорожнього руху та його безпеки в Україні діють суб'єкти публічного адміністрування, які наділені відповідними повноваженнями. В юридичній літературі поширені різні наукові підходи щодо визначення суб'єктів публічного адміністрування у сфері дорожнього руху та його безпеки. Розглянемо деякі із них. Зокрема, В. Развадовським було запропоновано класифікацію єдиної системи суб'єктів адміністративно-правового регулювання транспортної сфери, в якій він виділяє інституційні, звичайні та спеціальні суб'єкти адміністративно-правового регулювання. До інституційних суб'єктів регулювання ним віднесено: Верховну Раду України, яка ухвалює закони; Президента України, який видає укази і розпорядження, зокрема з питань регулювання діяльності транспортної системи; органи місцевого самоврядування. Звичайними суб'єктами адміністративно-правового регулювання транспортної сфери є: Міністерство транспорту України та його органи (наприклад, Укравтодор, Укрзалізниця та ін.), міністерства, відомства, комітети, інспекції, місцеві органи виконавчої влади. До спеціальних суб'єктів адміністративно-правового регулювання ним віднесено ДАІ МВС України, військову інспекцію безпеки дорожнього руху Збройних сил України та інші формування, службу безпеки дорожнього руху Держкомкордону України, Службу правопорядку у Збройних силах України, громадські формування. У складі системи суб'єктів адміністративно-правового регулювання транспортної сфери особливе місце посідають суб'єкти державного управління, якими є органи виконавчої влади. За ознакою компетенції щодо здійснення державно-управлінської діяльності у сфері транспорту ними є: Кабінет Міністрів України; Міністерство інфраструктури України (його територіальні органи); урядові органи державного управління, які можуть бути створені у складі Міністерства інфраструктури України (департаменти, служби, інспекції (які не входять до складу Міністерства інфраструктури України)); місцеві державні адміністрації. У процесі здійснення управлінської діяльності органи державного управління (у межах компетенції, встановленої чинним законодавством) взаємодіють

з органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, окремими громадянами» [10, с. 252-253]. Р. Пилипів, підтримуючи позицію Т. Гуржія [11, с. 252], поділяє суб'єктів публічного адміністрування на декілька груп. До першої групи відносить: Верховну Раду України, Президента України Кабінет Міністрів України. До другої групи: МВС, Національну поліцію, центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері транспорту, дорожнього господарства та управління, автомобільними дорогами, безпеки на наземному транспорті, освіти і науки, охорони здоров'я. До третьої групи відносить центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику нагляду (контролю) а агропромислового комплексу, залізничного транспорту, у сфері будівництва, архітектури, містобудування та житлово-комунального господарства, військового управління, у підпорядкуванні якого перебувають ЗС України тощо. До четвертої: органи місцевого самоврядування та їх виконавчі комітети [12, с. 82].

На думку Л. Шевченко, систему публічної адміністрації безпеки дорожнього руху в Україні становлять суб'єкти, які наділені публічно-владними повноваженнями, а саме: суб'єкти загальної компетенції, спеціальної компетенції та допоміжної компетенції (опосередкованої). До загальної компетенції належать: Верховна Рада України, Президент України, вищі органи виконавчої влади – Кабінет Міністрів України, місцеві органи виконавчої влади та місцевого самоврядування; до спеціальної компетенції належать: центральні органи виконавчої влади – Міністерство інфраструктури України; Міністерство внутрішніх справ України; Державна служба України з безпеки на транспорті; Державна служба України з надзвичайних ситуацій; Державне агентство автомобільних доріг України; Національна поліція України; Управління безпеки дорожнього руху; до допоміжної компетенції віднесені такі суб'єкти: Міністерство молоді та спорту України; Міністерство оборони України; Міністерство освіти і науки України; Міністерство охорони здоров'я України; Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

України; Міністерство фінансів України; Міністерство юстиції України; Державна казначейська служба України; Державна міграційна служба України; Державна служба статистики України; Державна служба фінансового моніторингу України; Державна фіскальна служба України тощо [2, с. 111-112].

Ми не повністю поділяємо такий підхід щодо віднесення до системи публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки такої значної кількості суб'єктів, адже значна кількість із них не наділена відповідними повноваженнями. Наприклад, відповідно до Положення про Державну казначейську службу України (Казначейство) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, коштів клієнтів відповідно до законодавства, бухгалтерського обліку виконання бюджетів. Основними завданнями Казначейства є: реалізація державної політики у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, коштів клієнтів відповідно до законодавства, бухгалтерського обліку виконання бюджетів; внесення на розгляд Міністра фінансів пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у зазначених сферах [13].

За такого підходу запропонованою Л. Шевченко, до системи суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки можна віднести всю систему центральних органів виконавчої влади. У протипагу заслуговує новаційний підхід до вирішення відповідного питання запропонований Т. Коломоець, В. Доненко, Ш. Гаджиевою щодо створення спеціального суб'єкта публічного адміністрування – Національної комісії з безпеки дорожнього руху як орган зі спеціальним статусом, що істотно знизить «вертикальний» вплив з боку органів виконавчої влади та розширить автономні можливості для безпосередньої реалізації свого функціонального призначення з концентрацією всього наявного інструментарію та моделюванням відносин з усіма елементами системи суб'єктів публічного адміністрування в Україні [1, с. 168].

Цілеспрямовану організаційно-правову діяльність у сфері дорожнього руху та його безпеки здійснюють уповноважені суб'єкти публічної адміністрації. З метою з'ясування кола суб'єктів публічної адміністрації, які забезпечують виконання завдань держави у цій сфері суспільних відносин проаналізуємо відповідні нормативно-правові акти. Відповідно до Закону України «Про Кабінет Міністрів України» Уряд є вищим органом у системі органів виконавчої влади, здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації, спрямовує, координує та контролює діяльність цих органів [13]. Відповідно до Положення про Міністерство внутрішніх справ України (МВС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. МВС є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики, зокрема у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і

порядку, а також надання поліцейських послуг, зокрема, розробляє проекти державних програм з питань забезпечення публічної безпеки і порядку, безпеки дорожнього руху [14]. Більш розширені повноваження у сфері безпеки дорожнього руху, а отже і види публічного адміністрування Кабінетом Міністрів України надає Закон України «Про дорожній рух», згідно положень якого державне управління у сфері дорожнього руху та його безпеки здійснюється Кабінетом Міністрів України, а стаття 4 Закону визначає компетенцію Кабінету Міністрів України у сфері дорожнього руху [15].

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», Національна поліція України (поліція) – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Діяльність поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України згідно із законом. Згідно п. 11 ч. 1 ст. 23 Закону одним з основних повноважень поліції є регулювання дорожнього руху та здійснення контролю за дотриманням правил дорожнього руху його учасниками та за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі [16]. На відміну від положень Закону України «Про Національну поліцію», норми ст. 52-3 Закону України «Про дорожній рух» розширюють повноваження Національної поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху [15].

До публічного адміністрування поліції у сфері безпеки дорожнього руху слід віднести: зупинення транспортного засобу; обмеження пересування транспортного засобу чи/або заборону руху; тимчасове вилучення посвідчення водія; тимчасове затримання транспортних засобів; здійснення контролю за безпекою дорожнього руху; застосування заходів адміністративного примусу. Згідно ст. 255 КУпАП уповноважені на те посадові особи органів Національної поліції мають право складати протоколи про правопорушення за порушення правил дорожнього руху та інші порушення безпеки та транспорту [17].

Суб'єктами публічної адміністрації у сфері безпеки дорожнього руху на регіональному рівні є територіальні органи та міжрегіональні територіальні органи, на місцевому рівні – територіальні (відокремлені) підрозділи головних управлінь та Національної поліції в областях і місті Києві. Не применшуючи роль інших суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки, варто наголосити, що саме Національна поліція несе основний «тягар» у протидії адміністративним правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху в Україні.

Відповідно до Положення Міністерство розвитку громад та територій України, Мінрозвитку є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) за безпекою на авіаційному, автомобільному транспорті загального користування, міському електричному, залізничному, морському та внутрішньому водному транспорті [18]. Відповідно до Положення про Державне агентство відновлення та розвитку інфраструктури України (Агентство відновлення) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра з відновлення України – Міністра розвитку громад та територій. Основними завданнями Агентства відновлення є: реалізація державної політики у сфері дорожнього господарства та здійснення державного управління автомобільними дорогами загального користування державного значення; здійснення у межах повноважень державне управління у сфері безпеки автомобільних доріг загального користування державного значення; обмежує або забороняє з повідомленням відповідному підрозділу Національної поліції рух транспортних засобів у разі виникнення загрози життю або здоров'ю учасників дорожнього руху, безпеці вантажів або можливості заподіяння пошкоджень автомобільним дорогам загального користування державного значення, зокрема за складних погодних умов [19] тощо.

Важливу роль у сфері дорожнього руху та його безпеки відіграє ДП «Національний інститут розвитку інфраструктури», який здійснює науково-дослідну і експертну діяльність, діє відповідно до Статуту, затвердженого наказом Державного агентства відновлення та розвитку інфраструктури від 02.02.2024 № Н-34. Інститут у своїй структурі має Центр безпеки руху, до якого входять відділи: безпеки дорожнього руху; дорожньої обстановки; безпеки на транспорті [20].

До системи суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки також відносимо Службу безпеки дорожнього руху міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, підприємств, їх об'єднань, установ і організацій, яка відповідно до Положення здійснює заходи, спрямовані на забезпечення безпеки дорожнього руху та здійснює контроль за дотриманням працівниками вимог актів законодавства та інших нормативних документів з безпеки дорожнього руху, та має право вимагати від посадових осіб відповідного рівня і водіїв письмових пояснень та інших матеріалів щодо порушення правил, норм і стандартів, що стосуються безпеки дорожнього руху; забороняти експлуатацію транспортних засобів, якщо їх технічний стан загрожує безпеці дорожнього руху, життю та здоров'ю людей [21].

Закон України «Про дорожній рух» (ст.ст. 5–7) визначає компетенцію органів влади обласних рад, обласних, державних адміністрацій, міських рад та їх виконавчих органів, районних рад та районних державних адміністрацій, а також сільських, селищних рад, їх виконавчих органів у сфері дорожнього руху та його безпеки[16]. Вказані суб'єкти публічної адміністрації за допомогою інструментів публічного адміністрування та визначеної у нормативно-правових актах компетенції забезпечують виконання завдань держави у сфері дорожнього руху та його безпеки. До основних фактичних дій, що здійснюють вказані суб'єкти слід віднести: керівництво діяльністю по організації дорожнього руху; державний нагляд та контроль за дотриманням законодавства про дорожній рух та його безпеку; нагляд та контроль за діяльністю підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності та господарювання щодо планування та виконання заходів з безпеки дорожнього руху, вимог екологічної безпеки; контроль за справлянням державних і місцевих податків, зборів та інших обов'язкових платежів у сфері дорожнього руху; контроль за підготовкою і підвищенням кваліфікації водіїв, технічним обслуговуванням і ремонтом транспортних засобів, забезпеченням розвитку сфери цих послуг накладання у межах своєї компетенції адміністративних стягнень за порушення законодавства у сфері дорожнього руху та його безпеки; уповноваження інспекторів з паркування здійснювати у випадках, визначених законом, розгляд справ про адміністративні правопорушення та проводити тимчасове затримання транспортних засобів та інші.

Висновки. Таким чином, здійснений аналіз нормативно-правових актів надає підстави власного бачення діяльності суб'єктів публічної адміністрації, що наділені відповідними повноваженнями і виконують завдання держави у сфері дорожнього руху та його безпеки.

Наразі систему суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки, перш за все, складають: Кабінет Міністрів України, МВС, Національна поліція (його структурні підрозділи), Міністерство розвитку громад та територій України, Державне агентство відновлення та розвитку інфраструктури України, ДП «Національний інститут розвитку інфраструктури», Служба безпеки дорожнього руху міністерств, інші центральні органи державної виконавчої влади, підприємства, їх об'єднання, установи і організації. Проте, в сьогоденних умовах діяльність суб'єктів публічної адміністрації є динамічним процесом, вона може зазнавати постійних змін, а тому виникає ціла низка практичних питань, вирішення яких потребує глибоких теоретичних розробок та вироблення науково обґрунтованих рекомендацій щодо створення та формування цілісної системи суб'єктів публічної адміністрації дорожнього руху та його безпеки.

В сучасних умовах проблема діяльності суб'єктів публічної адміністрації у сфері дорожнього руху та його безпеки потребує невідкладного вирішення. І в цьому аспекті, потрібно розглядати питання удосконалення чинного законодавства, визначити чітку структуру елементів системи суб'єктів, зробити вказівку на наявність зв'язків однієї системи, які бувають внутрішніми і зовнішніми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Коломоєць Т., Доненко В, Гаджиев Ш. Суб'єкт забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні: пошук оптимальної нормативної моделі його визначення. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 8. С. 163–168.
2. Шевченко Л. Доктринальна характеристика публічної адміністрації у сфері безпеки дорожнього руху. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2018. №. 6 (34). Рр. 116–120.
3. Анохін А.М. Національна парадигма забезпечення безпеки дорожнього руху: адміністративно-правовий аспект. *Правова позиція*. 2022. № 4 (37). С. 288–293.
4. Горбач О.В. Науково-правова характеристика публічної адміністрації у сфері безпеки дорожнього руху. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/30_11_2018/pdf/17.pdf. С. 44–46.
5. Погребняк О.Г. Концептуальні положення публічного адміністрування у сфері організації безпеки дорожнього руху. *Право і суспільство*. 2024. № 4. С. 648–654.
6. Світличний О. Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку: колективна монографія / За заг. ред. Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 328 с.
7. Адміністративне право України. Підручник. Повний курс/Галуцько В., Демський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.
8. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 р. № 2747-4. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 35-36. № 37. Ст. 446.
9. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17.02.2022 р. № 2073-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2023. № 13. Ст. 50.
10. Развадовський В.Й. Державне регулювання транспортної системи України (адміністративно-правові проблеми та шляхи їх розв'язання): дис. ... докт. юрид. наук. Х., 2004. 508 с.

11. Гуржій Т.О. Державна політика безпеки дорожнього руху – теоретико-правові та організаційні засади: дис. ... докт. юрид. наук. К., 2011. 501 с.
12. Пилипів Р.М. Суб'єкти публічного адміністрування у галузі дорожнього руху та його безпеки (в умовах адміністративного реформування 2014-2016 рр). *Юридичний науковий електронний журнал*. 2016. № 2. С. 80–84.
13. Положення про Державну казначейську службу України: постанова Кабінету Міністрів України від 15.04.2015 р. № 215 URL: [https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-p#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-p#Text).
14. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 р. № 794-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 13. Ст. 222.
15. Положення про Міністерство внутрішніх справ України: постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-p#Text>.
16. Про дорожній рух: Закон України від 30.06. 1993 р. № 3353-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 31. Ст. 338.
17. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07. 2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.
18. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Постанова Верховної Ради Української РСР № 8074-10 від 07.12.1984. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. № 51. Ст. 1122.
19. Положення про Міністерство розвитку громад та територій України: постанова Кабінету Міністрів України від 30.06.2015 р. № 460. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/460-2015-p#Text>.
20. Положення про Державне агентство відновлення та розвитку інфраструктури України: постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 р. № 460. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/439-2014-p#Text>.
21. Державне підприємство «Національний інститут розвитку інфраструктури». URL: <https://nidi.org.ua/ua/dp-derghdorndi-syogodni>.
22. Положення про службу безпеки дорожнього руху міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, підприємств, їх об'єднань, установ і організацій: постанова Кабінету Міністрів України від 05.04.1994 р. № 22. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/22-194-p#Text>.